

ПИСМЕННИ-ТЪ ГЪЛАБИ.

Днесъ вече нищо не е необикновено, защото репортери (да иде да донесе) въ сждовища-та или въ други публични събрания испращатъ листъ подиръ листъ (рж-кописи) само съ помощъ-та на писменни-тѣ гълаби, които са пушатъ да изхвъркнатъ изъ единъ отъ най-близките-тѣ прозорци или пакъ изъ прозореца на нѣкоя бърза желѣзница или параходъ, кои-то ся намиратъ въ най-силно движение. Силно-то желание на тѣзи животни да са върнатъ въ рождено-то си отечество, инстинктъ-тъ, да за намѣрятъ пакъ вѣрно гнѣздо-то си въ чудесно най-отдалечени-тѣ места, тѣ сж еднички собствено тѣхни притежания. Въ всяка редакция за напрѣдъ щеса устрои по единъ гълабенъ кафесъ, и щомъ пристигне перестия извѣстникъ съ нѣкоя новина, при влѣзване-то му въ кафеса, извѣднажъ единъ звънецъ извѣстява редакция-та и дрънка до тогава, до дѣ дойде нѣкой и го спрѣ.

Защо-то гълаби-тѣ са употребляватъ исклучително само за принасване вѣстникарски депеши камъ по-голъми градове, тѣ не са избиратъ изъ обикновенни-тѣ писменни гълаби (кои-то сж приспособяватъ за наша-та нужда, не по-голъми или по-тѣжки, въ хвъркание-то си да бждатъ бързи), но са избиратъ отъ онзи родъ, когото предпочитатъ г-да Hartley and Sons на Волвичска-та Газета въ Волвичъ, кои-то са вждятъ въ градове-тѣ Антверпенъ, Брюкселъ и Лютихъ и то само отъ такви-зи животни, кои-то при захващания-та (басъ) са спечелили 300 мили. Дарвинъ бѣше първий, кой-то учи за вѣстникарски-тѣ гълаби. Чрезъ «борба-та за осъществение» и принудителни-тѣ дълги хвъркания за да са завърнатъ гълаби-тѣ пакъ въ собствено-то си гнѣздо, сичко това е осъвършенствувало до най-горния степенъ сила-та на хвърчение-то имъ, коги-то други, кои-то не сж могли да изиграятъ този раздѣлечъ, пропадвали сж или сж ги отхвърляли отъ тази служба.